

**STEIGEN
KOMMUNE**

DELEGASJONSREGLEMENT FOR STEIGEN KOMMUNE

Vedtatt av Steigen kommunestyre 15.06.11

1. GENERELT

Dette reglementet regulerer avgjørelsesmyndigheten til de folkevalgte organer, andre kollegiale organer og administrasjonen. Reglementet er fastsatt i medhold av kommunelovens bestemmelser og i medhold av særlover for kommunal myndighetsutøvelse. Bestemmelsene i særlov nevnes eksplisitt for vedkommende organ.

Ut over de bestemmelser som følger av dette reglementet innen økonomi, gjelder det til enhver tid gjeldende finansreglement samt en del egne reglementer innenfor personal. Det er også egne reglement for forvaltning av kultur- og næringsfond, tiltaksfond og viltfond.

2. PRINSIPPER FOR DELEGASJON I STEIGEN KOMMUNE

Kommunestyret nedfeller følgende prinsipper som retningsgivende for delegasjon fra kommunestyret til andre politiske organ/ utvalg og til administrasjonen.

De folkevalgte representanter for Steigen kommune er ansvarlig for at de *politiske beslutninger* som ansees nødvendig blir foretatt.

Med politiske beslutninger menes avgjørelser i spørsmål

- Som ansees sentrale når det gjelder utviklingen av lokalsamfunnet
- Som har med avveininger av verdier og behov å gjøre
- Som innebærer prioritering av ressurser
- Der det i utstrakt grad må utøves skjønn
(saker som ikke kan løses ved hjelp av logikk eller teknologi)

Politisk styring gjøres fortrinnsvis gjennom

- Fastlegging av mål, strategier, retningslinjer
- Angivelse av rammebetingelser
- Resultatvurdering

Administrasjonssjefen/ rådmannen i Steigen kommune er ansvarlig for

- At politiske vedtak blir respektert og satt ut i livet
- Å opprettholde en kostnadseffektiv drift, service og forvaltning
- Å legge fram et forsvarlig faglig grunnlag for politikere når beslutninger skal fattes
- Å igangsette og drive nødvendig planleggings- og utviklingsprosesser

3. KOMMUNESTYRETS MYNDIGHETSOMRÅDE

Kommunestyret er etter kommunelovens § 6 det øverste kommunale organ og treffer vedtak på vegne av kommunen så langt ikke annet følger av lov eller delegasjonsvedtak.

DELEGASJON - FELLES BESTEMMELSER

I medhold av kommunelovens § 10, nr.2 delegerer kommunestyret til formannskapet og utvalgene (plan-og ressursutvalg, administrasjonsutvalg m.fl.) å fatte vedtak i de saker som gjelder vedkommende utvalgs arbeidsområde unntatt der avgjørelsesmyndigheten er lagt til kommunestyret selv eller er lagt til andre organer.

Det delegeres til formannskapet og utvalgene i medhold av kommunelovens § 10, nr.5 å opprette utvalg til forberedende behandling av saker og til å utføre særskilte verv. Utvalget kan tildeles myndighet til å avgjøre enkeltsaker.

Formannskapet og utvalgene kan oppnevne underutvalg når de finner det hensiktsmessig. Utvalgene kan delegere sin myndighet til underutvalg.

Formannskapet og utvalgene kan delegere videre til rådmannen.

4. DELEGASJON TIL FORMANNSKAPET

Delegasjon etter Kommuneloven

Formannskapet skal etter § 8.3 behandle forslag til økonomiplan, årsbudsjett og skattevedtak.

Formannskapet skal etter behandling i Plan- og ressursutvalget innstille ovenfor kommunestyret for alle overordna planer hvor disse berører økonomiplanen.

I medhold av § 8.3 delegerer kommunestyret til formannskapet å treffe avgjørelser i alle saker unntatt der avgjørelsesmyndigheten er lagt til kommunestyret selv eller myndigheten er lagt til andre organer.

Formannskapet skal avgjøre alle saker som krever samordnet behandling for flere utvalg og som ikke avgjøres av kommunestyret selv.

I medhold av § 13 delegeres formannskapet utvidet myndighet i hastesaker.

Delegasjon etter særlov

ALKOHOLLOVEN AV 2. JUNI 1989 NR. 27 (revidert 16.10.02)

Kommunestyrets myndighet til å gi bevilling, til å fastsette tid for salg – og skjenking og til å foreta inndragning av bevilling etter alkoholovens § 1-8 blir delegert til formannskapet, jfr. lovens § 1-12, 1. og 2. l.

Formannskapet delegeres myndighet til å være kommunens kontrollutvalg for kontroll av salg og skjenking av alkoholholdig drikk.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

INDUSTRIKONSESJONSLOVEN AV 14. DESEMBER 1917 NR. 16

Kommunestyrets myndighet etter § 2, 4.ledd, nr. 13, 6.ledd vedrørende anvendelse av konsesjonsavgiftsfond, blir delegert til formannskapet.

PENGESPILLOVEN AV 28.08.1992 NR. 28

Formannskapet delegeres myndighet etter loven til å prioritere søknader om tilskudd fra overskudd fra statlige pengespill

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

SAMFERDSELLOVEN AV 4. JUNI 1976 NR. 63

Formannskapet uttaler seg på kommunens vegne i alle saker som gjelder kollektivtrafikk (jfr. del III B § 3 nr. 2).

Formannskapet delegeres myndighet til å avgi uttalelser på kommunens vegne i alle løyvesaker.

SERVERINGSLOVEN AV 13. JUNI 1997, NR. 55

Formannskapet delegeres myndighet til å føre tilsyn og fatte vedtak i samsvar med lovens bestemmelser.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

VALGLOVEN AV 01.03.85, NR. 3 MED ENDRINGER

Formannskapet er valgstyre.

BARNEHAGELOVEN AV 05.05.1995 NR. 19

Formannskapet tillegges all myndighet etter barnehageloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

BARNELOVA AV 08.04.1981, NR. 7

Formannskapet delegeres myndighet til å ivareta kommunens oppgaver etter loven.

BARNEVERNLOVEN AV 17.07.1992 NR. 100 (revidert 16.10.02)

se vedlegg (sosialleder/barnevernleder)

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

Brann- og eksplosjonsvernloven AV 14.06.2002, NR. 20

Formannskapet tillegges all myndighet etter loven så langt loven tillater.

KOMMUNEHELSETJENESTELOVEN AV 19.11.1982 NR. 66

Formannskapet tillegges all myndighet etter kommunehelsetjenesteloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

OPPLÆRINGSLOVA AV 17.07.98 NR. 61

Formannskapet tillegges all myndighet etter opplæringslova så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

SOSIALTJENESTELOVEN AV 13.12.91 NR. 81

Formannskapet tillegges all myndighet etter sosialtjenesteloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

TOBAKKSKADELOVEN AV 09.03.1973 NR. 14

Formannskapet delegeres myndighet til å ivareta kommunens oppgave med å føre tilsyn og fatte enkeltvedtak etter lovens § 6, 5. og 6. ledd.

VEGLOVEN AV 21.6.1963 NR. 23

Formannskapet skal være kommunens vegstyremakt etter lovens § 9, 3. ledd.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

VEGTRAFIKKLOVEN AV 18.6.1965 NR. 4

Formannskapet tillegges all myndighet etter vegtrafikkloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

VOKSENOPPLÆRINGSLOVEN AV 28.05.1976 NR. 35

Formannskapet tillegges all myndighet etter voksenopplæringsloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

5. DELEGASJON TIL ADMINISTRASJONSUTVALGET

I henhold til kommunelovens § 25 er administrasjonsutvalget kommunens partssammensatte utvalg og har den myndighet som følger av dette.

I medhold av Kommunelovens § 10.2 og § 25 delegerer kommunestyret til administrasjonsutvalget å fatte vedtak i følgende saker:

Ta stilling til overordna personalpolitiske retningslinjer

Myndighet for øvrig videredelegeres til rådmannen.

Administrasjonsutvalget er kommunens likestillingsutvalg.

6. DELEGASJON TIL PLAN- OG RESSURSUTVAGET

Generelt

Utvalget skal behandle alle overordna planer.

Delegasjon etter særlov

FORURENSINGSLOVEN AV 13.03.1981 NR. 6

Utvalget tillegges all myndighet etter forurensningsloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

FRILUFTSLOVEN AV 28.06.1957 NR. 16

Utvalget tillegges all myndighet etter friluftsløven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

JORDLOVEN AV 12.05.1995 NR. 23

Utvalget tillegges all myndighet etter Jordloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

KONSESJONSLOVEN AV 28.11.2003 NR 98

Utvalget tillegges all myndighet etter konsesjonsloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

KULTURMINNELOVEN AV 09.06.1978 NR. 50

Utvalget tillegges all myndighet etter kulturminneløven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG AV 10.6.1977 NR. 82 MED ENDRINGER VED LOV AV 15.1.1988 NR. 4

Utvalget tillegges all myndighet etter loven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

PLAN- OG BYGNINGSLOVEN AV 27.06.2008 NR. 71

Utvalget tillegges all myndighet etter loven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

SKOGBRUKSLOVEN AV 25.05.2005 NR. 31

Utvalget tillegges all myndighet etter skogbruksloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

VANNRESSURSLOVEN AV 24.11.2000 NR. 82

Utvalget tillegges all myndighet etter vannressursloven så langt loven tillater.

VILTLOVEN AV 29.05.1981 NR. 38

Utvalget tillegges all myndighet etter viltloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

AKVAKULTURLOVEN AV 17.06.2005 NR. 79

Utvalget tillegges all myndighet etter akvakulturloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

NATURMANGFOLDDLOVEN AV 19.06.2009 NR. 100

Utvalget tillegges all myndighet etter naturmangfoldloven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

LAKS- OG INNLANDSFISKELOVEN AV 15.05.1992 NR.47

Utvalget tillegges all myndighet etter laks- og innlandsfiskeoven så langt loven tillater.

Det vises for øvrig til delegasjon til rådmannen.

8. DELEGASJON TIL RÅDMANNEN

Generelt

All myndighet i h.h.t. forskrifter delegeres til rådmannen så langt dette ikke er i strid med lov eller forskrift, eller ikke er av prinsipiell betydning.

Rådmannen gis myndighet til å anmelde brudd på lover og forskrifter som kommunen forvalter.

1. Omorganisering:

Steigen kommunestyre oppretter og legger ned kommunale tjenestetilbud.

Rådmannen delegeres myndighet til å foreta nødvendige organisasjonsutviklingstiltak i Steigen kommune. Det innebærer omdisponeringer av oppgaver, endringer i avdelinger, på arbeidsplasser og omplassering av ansatte i henhold til endring i arbeidskraftbehovet i den kommunale organisasjon.

2. Ansettelser og oppsigelser:

Ansettelse og oppsigelse av rådmannen foretas av Kommunestyret.

Rådmannen delegeres myndighet til å gjennomføre ansettelser og oppsigelser av øvrige arbeidstakere i Steigen kommune.

3. Forhandlinger:

Ordfører, sammen med en representant fra opposisjonen, forhandler og fastsetter lønn til rådmannen.

Rådmannen delegeres myndighet til å lede og gjennomføre lokale lønnforhandlinger for øvrige ansatte i Steigen kommune. Formannskapet behandler og vedtar de økonomiske rammer for årlige lokale forhandlinger.

Rådmannen delegeres myndighet å forhandle om, og vedta lokale avtaler som regulerer arbeidsforholdet for ansatte i samsvar med lov, tariff og sentralt avtaleverk.

(Endret i Steigen kommunestyre 28.08.2014, sak 33/14)

Delegasjon etter Kommuneloven

I medhold av kommuneloven § 23.4 delegeres det til rådmannen å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning. Dersom det kan være tvil om et vedtak er av prinsipiell betydning har rådmannen plikt til å gå tilbake til det politiske organ som er tillagt avgjørelsesmyndigheten.

Rådmannen treffer selv avgjørelse om videredelegasjon av delegert myndighet til administrasjonen.

Delegasjon etter særlover

ALKOHOLLOVEN AV 2. JUNI 1989 NR. 27 (revidert 16.10.02)

Godkjenning av ny styrer og stedfortreder i bevillingsperioden når det gjelder salg av øl delegeres til rådmannen, jfr. alkohollovens § 1-12, 2. l.

Godkjenning av ny skjenkebestyrer og stedfortreder i bevillingsperioden når det gjelder samme skjenkested delegeres til rådmannen, jfr. alkohollovens § 1-12, 2. 1.

Tildeling av ambulerende bevilling etter § 4-5 og bevilling for en enkelt anledning etter § 1-6 delegeres til rådmannen, jfr. alkohollovens § 1-12, 2. 1.

Utvidelse av skjenketid for en enkelt anledning delegeres til rådmannen, jfr. alkohollovens § 1-12, 2. 1.

Utvidelse av skjenkelokale for en enkelt anledning delegeres til rådmannen, jfr. alkohollovens § 1-12, 2. 1.

Fastsettelse av bevillingsgebyr delegeres til rådmannen, jfr. alkohollovens § 1-12, 2. 1.

Se ellers delegering til Formannskap

BARNEHAGELOVEN AV 05.05.1995 NR. 19

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Se ellers delegering til Formannskapet.

BARNEVERNLOVEN AV 17.07.1992 NR. 100 (revidert 16.10.02)

se vedlegg (sosialleder/barnevernleder)

Se ellers delegering til Formannskapet.

EIERSEKSJONERINGSLOVEN AV 23.05.1997 NR. 31

Kommunens myndighet i saker som ikke er av prinsipiell betydning delegeres til rådmannen.

FILM- OG VIDEOGRAMLOVA AV 15.05.1987 NR. 21

Rådmannen delegeres all myndighet etter loven.

FORURENSNINGSLOVEN AV 13.03.1981 NR. 6

Kommunestyrets myndighet i alle saker som ikke er av prinsipiell betydning delegeres til rådmannen.

Se ellers delegering til Plan- og ressursutvalget.

JORDLOVA AV 12.05.1995 NR. 23

Det delegeres til rådmannen å fatte vedtak i enkeltsaker som ikke er av prinsipiell betydning.

Se ellers delegering til Plan- og ressursutvalget.

KOMMUNEHELSETJENESTELOVEN AV 19.06.1982 NR. 66

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Se ellers delegering til Formannskapet

KONSESJONSLOVEN AV 28.11.2003 NR 98

Det delegeres til rådmannen å fatte vedtak i enkeltsaker som ikke er av prinsipiell betydning

Se ellers delegering til Plan- og ressursutvalget.

LOKALE KULTURBYGG

Myndighet til å godkjenne planer og tegninger for lokale kulturbygg med samlet gulvflate under 150 kvm. som det søkes om statsmidler til i tråd med departementets retningslinjer.

LOV OM REGULERING AV SVINE- OG FJØRFEPRODUKSJON AV 16.01.2004 NR 7.

Rådmannen gis fullmakt til å avgi uttalelse på kommunens vegne etter loven.

FORPAKTINGSLOVA AV 25.06.1965 NR. 1

Kommunens myndighet etter forpaktingsloven delegeres til rådmannen.

FRILUFTSLOVEN AV 28.06.1957 NR. 16

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i type saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Se også delegasjon til Plan- og ressursutvalget.

KULTURMINNELOVEN AV 09.06.1978 NR. 50

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i type saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Se også delegasjon til Plan- og ressursutvalget.

LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG AV 10.06.1977 NR. 82 MED ENDRINGER VED LOV AV 15.01.1988 NR. 4

Rådmannen har myndighet til å fatte vedtak med hjemmel i § 5 i Nasjonal forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Se også delegasjon til Plan- og ressursutvalget.

PENGESPILLOVEN AV 28.08.1992 NR. 28

Rådmannen delegeres myndighet etter loven med unntak av å prioritere søknader om tilskudd fra overskudd fra statlige pengespill.

Se ellers delegasjon til Formannskapet.

OPPLÆRINGSLOVA AV 17.07. 1998 NR. 61

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Se ellers delegering til Formannskapet.

PLAN- OG BYGNINGSLOV AV 27.06.2008 NR. 71

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i bygge- og delingssaker som ikke er av prinsipiell betydning.

Rådmannen ivaretar rollen som planmyndighet i forhold til oppstart av reguleringsplaner, § 12-8. Rådmannen kan sende utkast til planprogram ut på høring/legge ut til offentlig ettersyn i henhold til § 12-9. For reguleringsplaner som er i tråd med overordna plan, kan rådmannen også legge ut planforslag på høring/offentlig ettersyn i henhold til § 12-10.

Se også delegasjon til Plan- og ressursutvalget.

SERVERINGSLOVEN AV 13. JUNI 1977, NR. 55

Det delegeres til rådmann å treffe vedtak i type saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Se også delegasjon til Formannskapet.

SKOGBRUKSLOVEN AV 25.05.2005 NR.31

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i enkeltsaker som ikke er av prinsipiell betydning.

Se også delegasjon til Plan- og ressursutvalget.

SMITTELOVEN AV 05.08.1994 NR. 55

Rådmannen delegeres myndighet til å føre tilsyn og sørge for at reglene i loven blir overholdt og at vedtak i medhold av loven blir gjennomført (§ 7-1).

Rådmannen delegeres myndighet til å oppnevne kommunelege og stedfortreder for denne til å utføre særskilte oppgaver etter loven (§ 7-2)

SOSIALTJENESTELOVEN AV 13.12.1991 NR. 81

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.

VEGLOVEN AV 21.06.1963 NR. 23

Med hjemmel i veglovens § 9, 3. ledd delegeres Formannskapets myndighet som vegstyremakt for kommunale veger til rådmannen i alle saker som ikke er av prinsipiell betydning.

Jfr. Delegasjon til formannskapet .

VOKSENOPLÆRINGSLOVEN AV 28.05.1976 NR. 35

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.

ODELSLOVEN AV 28.06.1974 NR 58

Kommunens myndighet etter loven delegeres til rådmannen..

TVANGSFULLBYRDELSLOVEN AV 26.06.1992 NR.86

Kommunens myndighet etter § 11-13 delegeres til rådmannen.

MATRIKKELLOVEN AV 17.06.2005 NR 101

Kommunens myndighet etter matrikkelloven delegeres til rådmannen.

ANDRE LOVER

Det delegeres til rådmannen å treffe vedtak for andre lover enn de som ovenfor er nevnt i type saker som ikke er av prinsipiell betydning.

ANNEN DELEGASJON

Rådmannen gis fullmakt til å overføre beløp mellom artsgruppe 0 til 5, samt til å øke utgifter tilsvarende økte inntekter i artsgruppene 6 til 9 i driftsbudsjettet innen en ansvarsgruppe og mellom de enkelte ansvarsgrupper.

Rådmannen gis fullmakt til å anta anbud (valg av entreprenør) innenfor vedtatte budsjetttrammer.

For vedtatte investeringer og hvor finansiering er ordnet, delegeres det til rådmannen å iverksette de planlagte investeringer.

Rådmannen skal avgjøre klager på søknader om tilskudd og lån etter retningslinjene for kommunale husnemndsaker.

Myndighet til å forhandle med de ansatte og/eller deres representanter om lønns- og arbeidsvilkår.

Rådmannen delegeres myndighet til å avgjøre om tidligere bortfestet tomt i Steigen kommune kan selges. Likeledes får rådmannen fullmakt til å erverve/selge/bortfeste/innfeste areal i forbindelse med justeringer av målebrev som følge av godkjent reguleringsplan/bebyggelsesplan.

Rådmannen får videre fullmakt til å erverve/selge/bortfeste/innfeste areal som følge av vedtatt anleggs- og utbyggingsvirksomhet.

Myndighet til å godkjenne sentrale protokoller

9. DELEGASJON TIL ORDFØREREN

Delegasjon etter Kommuneloven

Ordføreren er i medhold av § 9.3 kommunens rettslige representant.

Ordføreren oppnevner kommunens representanter til generalforsamlinger, årsmøter o.l. dersom ikke annet er bestemt.

Delegasjon etter særlov

STRAFFELOVEN AV 22.05.1902

Myndighet til å treffe offentlig påtale etter § 79.5 delegeres til ordføreren

10. GENERELLE REGLER OM BRUK AV DELEGERT MYNDIGHET RETNINGSLINJER FOR BRUK AV FULLMAKT

All delegert myndighet må brukes i samsvar med lover, forskrifter og retningslinjer gitt av overordnet organ, og innenfor rammer og forutsetninger i årsbudsjett, økonomiplan og annet overordnet planverk.

Det organ som er delegert avgjørelsesmyndighet er underinstans etter Forvaltningslovens § 33. Det samme gjelder også for videredelegasjon fra rådmannen.

TILBAKEKALLING AV FULLMAKT I ENKELTSAKER

Et overordnet organ kan kreve å få lagt fram for seg til avgjørelse en sak som et underordnet organ har til behandling etter delegert fullmakt.

Tilsvarende prinsipp gjelder ved administrativ delegering.

RETT TIL Å LA VÆRE Å GJØRE BRUK AV DELEGERT MYNDIGHET I SPESIELLE FORBINDELSER

Den som har fått delegert myndighet, kan unntaksvis overlate til det overordnede organet å fatte endelig vedtak.

OMGJØRINGSRETT

Et overordnet organ kan av eget tiltak gjøre om et underordnet organs vedtak i samsvar med §35 i forvaltningsloven.

MINDRETALLSANKE

I saker der utvalget har fått delegert avgjørelsesmyndighet fra kommunestyret/formannskapet, kan 3 medlemmer, ordføreren eller rådmannen før møtet er slutt kreve saken lagt fram for kommunestyret/formannskapet.

KLAGE PÅ VEDTAK

Parter og andre med rettslig klageinteresse har, innenfor de rammer forvaltningslov og eventuelle særlover setter, rett til å få et vedtak overprøvd av overordnet organ.

RAPPORTER OG KONTROLL

Det organ som har delegert myndighet, kan be om å bli gjort kjent med de vedtak som fattes i medhold av delegasjonen.

Kontrollutvalget skal, så langt som praktisk mulig, holdes orientert om utøvelsen av delegert myndighet. Faste utvalg som utøver delegert myndighet, skal orientere kontrollutvalget ved oversendelse av møtebøker.

ENDRINGER I REGLEMENTET

Realitetsendringer i delegasjonsreglementet skal forelegges kommunestyret til avgjørelse.

Rådmannen får fullmakt til å gjøre justeringer av reglementet for å bringe dette i samsvar med kommunestyrets vedtak. Rådmannen kan justere og ajourholde lov-henvisninger, formuleringer og lignende som ikke innebærer realitetsendringer i reglementet.

IKRAFTTREDELSE

Delegasjonsreglementet trer i kraft fra dato for kommunestyrets vedtak.

11. VEDLEGG TIL DELEGASJONSREGLEMENT I MEDHOLD AV LOV OM BARNEVERNSTJENESTER AV 17.07.1992 NR. 100

Sosialleder er leder for kommunens barnevernadministrasjon, kommunens barnevernleder og har det faglige ansvaret for tjenester etter lov om barneverntjenester av 17.07.1992 nr. 100, jfr. lovens § 2-1, 3. l.

Som stedfortreder ved barnevernleders fravær utnevnes:

1. Sosialleder
2. Rådmann

bli regulert i administrasjonssjefens arbeidsavtale, og det synes lite betenkelig at kommunestyret/fylkestinget kan overlate forhandlingene om disse spørsmål til andre organer. Heller ikke de tidligere bestemmelser ble ansett å være til hinder for at rådmannens lønn ble knyttet til et bestemt lønnstrinn i det offentlige regulativ, med den følge at lønnen fulgte de justeringer som hovedoverenskomsten medfører. (Om overdragelse av tariffmyndighet, se § 28.)

Visse spørsmål som vedrører administrasjonssjefens tjenesteforhold, må det imidlertid antas at bare kommunestyret/fylkestinget kan regulere. Det gjelder særlig spørsmålet om møteplikt i folkevalgte organer og spørsmålet om hvorvidt administrasjonssjefen skal ha et formelt innstillingsansvar ut over det som følger av hans/hennes ansvar for forsvarlig saksforberedelse.

23. Administrasjonssjefens oppgaver og myndighet.

1. Administrasjonssjefen er den øverste leder for den samlede kommunale eller fylkeskommunale administrasjon, med de unntak som følger av lov, og innenfor de rammer kommunestyret eller fylkestinget fastsetter.¹
2. Administrasjonssjefen skal påse at de saker som legges fram for folkevalgte organer, er forsvarlig utredet, og at vedtak blir iverksatt.² Administrasjonssjefen skal sørge for at administrasjonen drives i samsvar med lover, forskrifter og overordnede instruksjer, og at den er gjenstand for betryggende kontroll.³
3. Administrasjonssjefen har møte- og talerett, personlig eller ved en av sine underordnede, i alle kommunale eller fylkeskommunale folkevalgte organer med unntak av kontrollutvalget.⁴
4. Kommunalt og fylkeskommunalt folkevalgt organ kan gi administrasjonssjefen myndighet til å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning, hvis ikke kommunestyret eller fylkestinget har bestemt noe annet.⁵

Kommentarer til § 23

1 Her fastslås administrasjonssjefens stilling som den øverste tilsatte leder av den kommunale og fylkeskommunale administrasjon. En sentral del av denne ledelsesfunksjonen er plikten til å sørge for at tjenestemannsapparatet til enhver tid fungerer på hensiktsmessig måte. Administrasjonssjefen er ansvarlig for samordning og effektivisering av hele den kommunale og fylkeskommunale virksomheten, og han/hun skal sørge for at politiske vedtak blir iverksatt i henhold til de instruksjer som er gitt.

Dette sjefsansvaret omfatter i utgangspunktet også de deler av administrasjonen som har oppgaver etter særlovgivningen. Særlig klart er dette blitt etter de endringer

sjefen, for eksempel til etatsjefer. Dette kan virke oppsplittende og medføre uklare ansvarsforhold.»

Når det gjelder kommuner som har etablert kommunedelsforvaltning, er det imidlertid i § 12 nr. 4 åpnet adgang for at kommunedelsutvalget skal kunne delegeres avgjørelsesmyndighet direkte til lederen av kommunedelsadministrasjonen.

§ 24. Kommunale og fylkeskommunale stillinger.¹

1. Kommunestyret og fylkestinget kan tildele formannskapet eller fylkesutvalget, kommunerådet eller fylkesrådet, utvalg, styre for institusjon eller administrasjonssjefen myndighet til å opprette og nedlegge stillinger og til å treffe avgjørelse i personalsaker.²
2. Kommunestyret og fylkestinget kan selv bestemme at ledende administrative stillinger, herunder ledere av kommunale og fylkeskommunale foretak, skal ansettes på åremål. Det samme gjelder for ombud. Åremålsperioden skal være på minst seks år.³
3. Kommunestyret og fylkestinget kan opprette eller slutte seg til en pensjonsordning for kommunale eller fylkeskommunalt ansatte. Kongen kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om slike pensjonsordninger.⁴

Kommentarer til § 24

1 De sentrale kommunale og fylkeskommunale styringsorganer har, sammen med administrasjonssjefen, ansvaret for at kommunen og fylkeskommunen til enhver tid har en tilstrekkelig utbygd og kvalifisert administrasjon til å ivareta de administrative oppgaver på en forsvarlig måte. Hva som må til for å oppfylle dette «krav», vil som nevnt foran kunne variere fra den ene kommune/fylkeskommune til den annen. Bortsett fra enkelte sentrale stillinger (administrasjonssjef, revisor og regnskapssjef) stiller derfor loven kommunene og fylkeskommunene temmelig fritt i spørsmålet om hvordan administrasjonen skal bygges opp og hvilket omfang den skal ha. Denne frihet er riktig nok ikke eksplisitt uttalt i loven, men er klart forutsatt i delegasjonsbestemmelsen i § 24 nr. 1.

Som nevnt blant annet i petitavsnippet s. 175 foran, har man ved lov 11.06.1993 nr. 85 opphevd de aller fleste særlovsbestemmelser som påla kommunene/fylkeskommunene å opprette stillinger av mer administrativ karakter. Hovedhensikten har nettopp vært å gi kommunene/fylkeskommunene størst mulig frihet til selv å bestemme den interne, administrative oppbygging, og til å opprette stillinger som det finnes behov for. Større frihet på dette plan er dessuten en naturlig konsekvens av saneringen av særlovsnemnder, blant annet fordi bestemte stillinger ofte har vært knyttet til virksomheten i disse nemnder.

§ 24 regulerer ellers adgangen til å opprette åremålsstillinger i den kommunale/fylkeskommunale forvaltning, noe som etter tidligere lovgivning ikke var tillatt, og gir hjemmel for Kongen til å fastsette nærmere bestemmelser om pensjonsordninger for de tilsatte. En tilsvarende hjemmel som angår pensjonsordninger for de folkevalgte, er inntatt i § 43. Som nevnt under de generelle kapittelkommentarene foran, bestemte § 24 nr. 2 tidligere at det i alle kommuner og fylkeskommuner skulle ansettes en regnskapskyndig person med faglig ansvar for regnskapet. Denne bestemmelse ble opphevet ved en lovendring av 8. desember 2006 med den hovedbegrunnelse at kommuneloven ikke bør legge spesielle føringer om kvalifikasjonskrav for kommunens administrative personell. Departementet la imidlertid til grunn at kommunene og fylkeskommunene fortsatt vil organisere regnskapsfunksjonene på en slik måte at de regnskapsfaglige krav som følger av lover og forskrifter, følges, jf. Ot.prp. nr. 96 (2005–2006) s. 11, hvor det bl.a. uttales:

«Ansvaret for å sørge for tilstrekkelig kompetent personell påhviler administrasjonssjefen på alle de ulike forvaltnings- og tjenesteområdene i kommunen. Det følger også nå av kommuneloven § 23 nr. 2 at den øverste administrative leder i hver kommune har ansvaret for etablering av intern kontroll, herunder hensiktsmessig arbeidsdeling for å sikre at regnskapene blir korrekte, at utbetalingene er riktige og at kommunens verdier sikres.»

Når det gjelder forholdet mellom regnskapsfunksjonen og administrasjonssjef-funksjonen – som var et vesentlig moment for den tidligere bestemmelsen – uttales det følgende på s. 73 i proposisjonen:

«Det er enighet om at det er viktig å skille mellom de forskjellige rollene den regnskapsansvarlige og den øverste administrative leder har. Det å ha ansvaret for det regnskapsfaglige i en kommune innebærer i snever forstand å avlegge regnskap i samsvar med gjeldende lover og forskrifter og god kommunal regnskapsskikk. Dette er et område som er strengt forskriftsregulert med hensyn til hva som er regnskapsfaglig korrekt og derfor ikke gjenstand for instruks fra administrasjonssjefens side. Hvilke krav som stilles til et regnskap fremgår dermed av gjeldende lover og forskrifter og er en faktor som enhver kommune må forholde seg til – uansett hvordan den velger å organisere denne oppgaven.»

Et spørsmål som har vært reist i praksis, er om det vil være mulig for en kommune å sette regnskapsføringen bort til et privat regnskapsbyrå. I brev av 2. april 1997 har departementet antatt at kommunelovens ordlyd i seg selv ikke er til hinder for at de tekniske oppgavene ved selve regnskapsførselen legges ut på anbud, forutsatt at kommunens regnskapskyndige har regnskapsfaglig instruksjonsmyndighet over det private firmaet. Det stilles imidlertid – med rette – et spørsmålstegn ved om ikke utlegging av hele regnskapet fører til at kommunens kontroll blir av ren formell art,

og således ikke tilfredsstillende lovens krav. Også forhold knyttet til utveksling av visse taushetsbelagte opplysninger kan skape vansker for et slikt arrangement, selv om et regnskapsfirma engasjert av kommunen må antas å få taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13, jf. Woxholth: Forvaltningsloven med kommentarer s. 192.

2 Kompetansen til å opprette og nedlegge kommunale og fylkeskommunale stillinger tilligger som utgangspunkt kommunestyret og fylkestinget. Dette gjelder også på særlovområdene, hvis ikke noe annet uttrykkelig fremgår av vedkommende særlov.

I praksis vil imidlertid dette som hovedregel ikke være noen naturlig arbeidsoppgave for disse organene. Det er nå en alminnelig tendens i den offentlige forvaltning til å gå vekk fra tradisjonell «stillingshjemmel»-tenkning og over i en modell hvor opprettelse, nedlegging og besettelse av stillinger ses som en integrert del av den økonomiske og administrative styring ellers. Dette tilsier at ansvaret for slike beslutninger bør kunne delegeres nedover, til styrer, utvalg eller administrasjonen. Det er på dette nivå de konkrete beslutninger vedrørende bemanning og personalpolitikk bør tas, innenfor de rammer som er trukket opp i økonomiplan, årsbudsjett og lov- eller instruksbaserte krav til virksomhet og ytelsesnivå i vedkommende forvaltningsgren.

§ 24 nr. 1 åpner derfor nå for at myndighet til å opprette og nedlegge stillinger, og til å treffe avgjørelser i personalsaker, kan delegeres til formannskap/fylkesutvalg, kommunerådet eller fylkesrådet, fast utvalg (herunder kontrollutvalg), styre for institusjon eller til administrasjonssjefen. Egentlig følger det allerede av de øvrige delegasjonsbestemmelser – jf. § 8 nr. 3, § 10 nr. 2, § 12 nr. 3 og § 23 nr. 4 – at den nevnte myndighet kan delegeres til disse organer. Men for å skape full klarhet i forhold til tidligere rett, hvor myndigheten til å opprette og nedlegge stillinger var eksklusivt forbeholdt kommunestyret/fylkestinget, har man funnet det påkrevd å ta inn i loven en egen generell bestemmelse om delegasjon av avgjørelsesmyndighet i slike saker. Når det gjelder styre for kommunalt foretak, faller denne type avgjørelser inn under organets legalkompetanse, jf. § 67 andre avsnitt.

I kommuner som er organisert etter «normalmodellen» – og det gjelder de fleste – vil det nok være hensiktsmessig at en stor del av ansvaret for personalsakene legges til administrasjonssjefen. Dette er også sterkt fremhevet av Kommunelovutvalget, som begrunner standpunktet slik (NOU 1990: 13 s. 137):

«Hvis administrasjonssjefen skal kunne fungere på tilfredsstillende måte som leder for administrasjonen, er det av grunnleggende betydning at han/hun får utstrakt kompetanse og ansvar i alt som gjelder personalsaker – ansettelser, oppsigelser, permisjoner m.v. Dette bør også omfatte opprettelse og nedleggelse av stillinger, innenfor de rammer som måtte være fastsatt av de folkevalgte organer.

Den kompetanse det her er tale om gjelder myndighet til å treffe avgjørelser – ikke bare innstille og iverksette vedtak. I dette ligger at den reelle arbeidsgiverfunksjonen bør

utføres av administrasjonssjefen og ikke av folkevalgte organer. De folkevalgte organer bør nøye seg med å fastsette økonomiske og organisatoriske rammer og generelle, personalpolitiske retningslinjer, herunder retningslinjer som gjelder likestillingsaspektet.

Dette vil gi administrasjonssjefen det nødvendige spillerom til å bygge opp administrasjonen og lede den ut fra et helhetlig perspektiv. Det vil også i sterkere grad enn det som er tilfelle i dag markere administrasjonssjefens lederrolle, avgrense hans/hennes funksjoner mot de folkevalgte organers politiske funksjoner, og føre til en klarere funksjons- og ansvarsfordeling mellom de folkevalgte organer og administrasjonen.»

Nå må det imidlertid tas i betraktning at Kommunelovutvalget ikke la til grunn noen forutsetning om partssammensatte utvalg – administrasjonsutvalg – slik som fastlagt i lovens § 25. At administrasjonsutvalget, med mindre annet er avtalt, er gjort obligatorisk, innebærer jo at det skal legges oppgaver til dette/disse utvalg i saker som gjelder forholdet mellom kommunen/fylkeskommunen som arbeidsgiver og de tilsatte. Ved delegasjon etter § 24 nr. 1 må derfor kommunestyret/fylkestinget legge vekt på å finne frem til en hensiktsmessig arbeidsfordeling mellom administrasjonssjefen (og eventuelle andre aktuelle organer) og administrasjonsutvalget. Som uttalt i Ot.prp. nr. 42 (1991–92) s. 276, er imidlertid ikke § 25 til hinder for at administrasjonssjefen gis betydelig myndighet i personalsaker. Den nærmere grensedragning her vil nok likevel i praksis i stor utstrekning være avhengig av forhandlinger med de tilsatte, slik som også selve eksistensen av administrasjonsutvalget vil være. Se ellers om forholdet mellom disse bestemmelser under merknadene til § 25 nr. 1.

3 Denne bestemmelsen går noe lenger i å tillate åremålstilsetting enn det som følger av arbeidsmiljøloven § 14-10 (1), hvor det heter at «Øverste leder i en virksomhet kan ansettes på åremål».

Avveininger mellom de motstående hensyn når man skal ta stilling til om åremålstilsetting er ønskelig, vil kunne falle forskjellig fra kommune til kommune. Blant annet er det et poeng at et fast tilsetningsforhold under gitte omstendigheter kan gjøre det lettere å rekruttere utenfra. Det er derfor overlatt til den enkelte kommune eller fylkeskommune å avgjøre om de vil innføre en slik ordning. Som det fremgår av lovteksten, er adgangen til åremålstilsetting begrenset til ledende administrative stillinger. Om dette uttaler Kommunelovutvalget (NOU 1990: 13 s. 144):

«Hovedkomiteen for lokalforvaltningen foreslår i NOU 1988: 38 at åremålstillinger begrenses til å gjelde administrasjonssjef, etatsjefer og andre overordnede stillinger. Utvalget er i utgangspunktet enig i dette. Det er åpenbart at behovet er størst for denne type stillinger. Det bør derfor lovfestes at åremålsansettelse bare kan skje i stillinger som er tillagt et kvalifisert lederansvar og på høyt nivå. Kommunene/fylkeskommunene bør ellers selv – innenfor lovens rammer – kunne fastsette hvilke stillinger som skal besettes på åremål, og de nærmere ansettelsesvilkår for slike stillinger. I praksis vil dette sannsynligvis føre til at fastsettingen skjer ved avtale mellom kommunene/fylkeskommunene og arbeidstakerorganisasjonene.»